

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 61.

Sjette Session.

57de Møde.

Fredagen den 16de Marts.

(Fortf.)

De til denne Behandling stillede Ændringsforslag vare saalydende:

Forslag af Lehmann:

Til § 1.

at Paragraphen udgaaer, og i sammes Sted sættes en § 1 saalydende:

Enhver af Staten lønnet i Bestilling værende Embedsmand eller Betjent, hvis samlede Lønning ikke naaer 1000 Rd. aarligt, tilstaaes, med de i det Følgende fastsatte nærmere Bestemmelser, i Anledning af den hersefende Dyrtid, et overordentligt Tillæg af 20 pCt. for hvert af de 3 første 100 Rd., 15 pCt. for hvert af de 2 paafølgende 100 Rd. og 10 pCt. for det næste 100 Rd. af, hvad hans samlede Lønning af Staten i visse og uvisse Indtægter udgjør, dog saaledes, at Tillæget for Lønninger mellem 800 og 1000 Rd. kun udbetales med Halvdelen af Forskjellen mellem Lønningen og sidstnævnte Sum.

For Fruentimmer, som ere ansatte i Statens Tjeneste, beregnes Tillæget paa lige Maade. Hvor Ægtefæller begge oppebære Lønning af Staten, beregnes Tillæget af den samlede Lønning og ene for Manden.

Til § 2.

at i Paragraphen Ordene „indeværende Mars Finantslov“ udgaaer, og i deres Sted

sættes „Finantsloven for 1854—55“.

Til § 4.

at i Paragraphen indskydes som:

„1. De, som ikke ere gifte eller Familienforsørgere;“ og at som Følge deraf Numrene 1, 2, 3, 4, 5, 6 forandres til 2, 3, 4, 5, 6, 7.

Lehmann: De af mig stillede Ændringsforslag til §§ 1 og 4 gaae ud paa det Samme, og jeg har derom udtalt mig saa udførligt under Sagens første Behandling, at jeg troer ialtsald at burde oppebie, hvorvidt der derimod maatte fremkomme nogen Indvending, forinden jeg yderligere udtaler mig derom. Det vil nemlig være i Grindring, at der derimod ikke er indvendt Andet, end hvad der aldrig nogensinde er blevet benægtet, nemlig, at der ogsaa blandt de Ugifte med smaa Bager kan findes Saadanne, for hvilke et Dyrtidstillæg vilde være meget velkommet. Det er ikke paa at bestride dette, at mine Argumenter gik ud, men paa at vise, at dette forholdsvis er et meget ringe Antal i Sammenligning med dem, som derimod vilde blive forbigaede, hvis man udelukkede alle Gifte paa en Gage af mellem 800 og 1000 Rd. — Det lille Ændringsforslag til § 2 er blot foranlediget derved, at Lovforslagets Behandling er trukket saa langt ud, at det ikke er sandsynligt, at Loven vil udkomme i indeværende Finantsaar, som i Paragraphen er omtalt; hvorfor det vistnok er hensigtsmæssigere, siden der dog bliver Spørgsmaal om at emendere Loven, at der istedetfor dette sættes „Finantsloven for 1854—55“.